

jati in množiti in vse storiti, kar je k pridu in poštenju tega češkega kraljestva. Tako nam pomagaj Gospod Bog in vsi svetniki.“

Po tem besedilu so prisegli češki kralji do belogorske bitke. Od takrat se je pa sprejela ta-le oblika: „Mi I. prisegamo Gospodu, vsemogočnemu Bogu, blaženi Devici Mariji, Materi božji in vsem svetnikom na tem svetem evangelju, da hočemo trdno roko držati nad katoliško vero, vsakemu deliti pravico in

Dedova pipa.

ohraniti stanove pri njihovih od I. potrjenih in prav pridobljenih privilegijih, ničesar ne odstranjati od tega češkega kraljestva, marveč je rajši po svoji zmožnosti razširjati in razmnoževati in vse to storiti, kar je k pridu in poštenju tega kraljestva. Tako nam pomagaj Gospod Bog, blažena Devica Marija, Mati božja in vsi svetniki.“

Zadnji je prisegel Ferdinand I. (kot češki kralj V.) dne 7. kimavca 1836. tako-le: „Mi

Ferdinand peti prisegamo Bogu Vsemogočnemu prisego, da se bomo trdno držali katoliške vere, delili pravico za vsakogar, in ohranili stanove pri njihovih pravicah, ki so jih potrdila Njih. Veličastva, bivši naši pra- in veliki ded Ferdinand II. dne 24. (prav: 29.) vel. travna 1627, potem Ferdinand III. dne 21. sušca 1642, kakor tudi bivši Karol VI. dne 5. kimavca 1723, naša gospa prababica Marija Terezija dne 12. velikega travna 1743, naš gospod ded Leopold II. dne 6. kimavca 1791, ravno tako naš gospod oče Francišek I. najblažjega spomina dne 9. vel. srpana 1792, da tudi ne bomo ničesar odstranili od kraljestva, marveč je po svoji zmožnosti množili in razširjali in vse storili, kar mu je k pridu. Tako nam Bog pomagaj.“

Naš cesar Francišek Josip I. je večkrat izjavil, da ima namen dati se kronati za češkega kralja, toda politiške razmere so vedno preprečile, da se to ni uresničilo. Dne 13. malega travna 1861. je bila deputacija češkega deželnega zbora pod vodstvom deželnega maršala pri cesarju, ki je odkrito povedal, da ima namen dati se kronati v Pragi za češkega kralja „v prepričanju, da se s tem svetim obredom utrdi nova neporušna zveza zaupanja in zvestobe med njegovim prestolom in njegovim češkim kraljestvom“. Dne 26. kimavca 1870. je v cesarskem odgovoru na adresu deželnega zbora izraženo ravno to in ponovljeno v odgovoru dne 12. kimavca 1. 1871.

Vendar je pa želja češkega naroda, da bi mogel pozdraviti v zlati Pragi svojega kralja kronanega s Svetovaclavsko krono, ostala neizpolnjena. Umljiva je ta želja! Kronanje bi imelo v naših dneh še mnogo večji pomen, nego v prošlih časih. Kraljeva prisega bi se namreč brez dvojbe dotikala tudi narodnostnega vprašanja, zagotavlja ravnopravnost obema narodoma češkega kraljestva. Temelj za tako prisego bi pa moral biti zakon, ki bi ravnopravnost določeval v podrobnih določbah. Tak zakon je pa nemogoč, ali bi vsaj ne dosegel svojega namena, če se ne sporazumeta gledé nanj obe stranki, češka in nemška.